

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De Gerardo Magno, coinstitutore clericorum Regularium, qui Fratres
dicuntur. VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

VITA THOMAE A KEMPIS.

contemplandis diuinis feruens; quanta putas tolerantia, quanta-
 que præditus fuerit patientia, qui tot horas nocturnæ quieti, &
 permissæ interdum ab opere vacationi suffurari potuerit; ut tot ad
 bonorum eruditionem & exhortationem libellos, quot hîc vide-
 bimus, conscriberet, emendaret, emitteret? Quorum singuli, si
 eorum ad sacras literas conformitatem aut allusionem, & san-
 ctorum Patrum & Ecclesiæ doctorum placita, & eorum consen-
 sionem respexeris, videantur totam hominis vitam sibi vendi-
 casse. Ere igitur, quam tam vilem cognouit, tantopere in libel-
 lis suis extulit patientiam. Virtus nam vidua est, quam non pa-
 tientia firmat. Vnde & Dominus: *in patientia vestra possidebitis a-* Luca 21.
nimas vestras Et Poëta: *Superanda omnis fortuna fœnax est.* Quam
 rem felicissimè assequuti sunt omnes fidei Christianæ martyres,
 effecti patienti victores, & præcipui voti compotes. Felicia igitur
 beati huius Thomæ incunabula, in quibus concepit tot tanta-
 rumque virtutum seminaria.

CAPVT VIII.

*De Gerardo Magno constitutore clericorum regularium, seu Fratrum
 D. Hieronymi ac Gregorij: sub quibus Thomas Malleolus, bonas
 & sanctas literas & religionem didicit.*

1. TERTIO, non minoris existimauit felicitatis, sed ingentis vi-
 troque à Deo in se collati beneficii, quòd ab optimis præ-
 ceptoribus sanctissimè viuentibus, & optimè tam verbis quàm
 vitæ exemplo docentibus, pueritiam atque adolescentiam suam
 contigit institui. De quibus primùm lubet paucis disserere, quo-
 modo & à quo instituti sint, & quæ eorum sint instituta. Deinde,
 quomodo hic Thomas ad eos sese appulerit, & ab eis ad religio-
 nem animatus sit.

2. Primùm itaque, quia videor operæ pretium facturus, aut
 certè beneuolentiæ meæ obtemperaturus, si paucis perscripsero
 sodalitiū aut sanctam congregationem clericorum regularium,
 (quos peculiari nunc Fratres vocant nomine) eorumque insti-
 tutores & instituta: ut partim ex Thomæ Malleoli monumentis
 collegi, partimque aut puer ipse vidi, aut ex optimis præceptori-
 bus meis accepi Gandauī insigni Flandriæ oppido, in domo Fra-
 trum D. Hieronymi, id modò lubens (tametsi parergon) aggre-
 dior. Anno igitur salutis humanæ millesimo trecentesimo & qua-
 dragesimo natus est Dauentriæ (quæ vrbs clarissima est, in terri-
 torio & diocesi Traiectensi) puer scitus, patre eiusdem vrbis ci-
 ue illustri & opulento, è familia Magnorum, qui vernacula sua
Groote

VITA THOMAE A KEMPIS.

Groote dicuntur: quem Christianis expiationibus initiatum, & lustrali baptismate purgatum, Gerardum curauit nuncupatum. Et transactis primis infantiae annis, literulis erudiendum bonis viris tradidit: & ubi iam quindecim (ac accepti) aetatis ageret annum, Parisios misit, ubi cum insigni laude, bonarum artium adeptus est insignia, annum iam agens decimum octauum. Deinde aliquantisper illic cum Theologis conuersatus, cum esset acri ingenio & indefatigabili studio praeditus, supra modum profecit.

3. Qua fama audita, pater laetus ipsum domum reuocauit, ubi doctrinae & eruditionis acceptae omnibus mirificum dedit specimen, disputando, percunctando, interpretando & docendo, ita ut omnibus esset stupori. Nec contentus ea gloria, adiit Colonia Agrippinam urbem insignem, & bonarum artium Academiam illustrem, splendidis vestibibus (ut qui in amplo patrimonio natus & educatus fuerat) amictus: & illic, modo cum doctis viris congressus, modo publice profitens ac praegens, magnum nominis sui accepit incrementum.

4. Accidit autem, ut cum illic esset, spectaculis publicis intentus, veniret ad eum quidam missus ab anachoreta per reuelationem edocto, qui auriculam eius vellens, oraculum hoc instillauit:

*Non tibi, Magne, diu spectacula vana placebunt:
Namque vocare aliò.*

Quae verba, non minus quam Sibyllae folia veridica, licet ipse tunc parui faceret, mox tamen verissima comperit. Nam paulo post venerabilis quidam Pater, & primus patrum Carthusianorum Monichusen (id est monachorum domus) insignis in Geldria, qui cum ipso Gerardo in literariis gymnasiis conuersatus fuerat, eiusque ingenium & indolem & doctrinam norat, grauius ferens virum tam doctum, & bono horoscopo bonisque parentibus natum, mundi vanitatibus irretiri. Admonuit sodales, ut secum pro conuersione & resipiscentia cuiusdam amici sui orarent. Et paulo post, pro domus illius negotiis curandis Traiectum, ubi Gerardum suum tunc agere audierat, se recipiens, peractis illis Gerardum conuenit, & sanctis cohortationibus & admonitionibus, quas Malleolus noster graphicè describit, à mundi pompis, carnis illecebris, & diaboli laqueis, ad sanctioris vitae amorem attraxit. Neque eum diu oculuit: nam patris ex illo elapsis diebus, vestium luxum omnem reiecit, capillos in coronam rasisit, indumentum piecum seu griseum & oblongum super ciliçium asperrimum induit: & pro mitra magistrali capitum nigrum,

VITA THOMAE A KEMPIS.

grum, redimiculo à tergo ad cincturam demisso, illique alligato accepit. Et insuper, quoties egrediendum erat, pallium in talos vsquè dimissum, sed viliori lanitio contextum, assumpsit. Quam *Psal. 76.* vitæ mutationem, ij qui nesciebant esse dexteræ excelsi, & qui cuiuscunq; esset, imitari volebant, naso suspendentes acuto irridebant, distantes hominem in sania vexari. Ipse verò patientissimè ferebat, gaudens quòd dignus esset, pro imitatione seruatorum *Act. 5.* Christi, contumeliam pati.

5. Ut autem instructior esset ad vitam regularem ducendam & alijs prædicandam, monasticos viros vitæ sanctimenta claros, & claustrali disciplina ad amussim institutos, sæpe visit ac consultiuit, & plures dies Carthusiam Monasticæ domus in Geldria incoluit. Venerabilem quoque virum & sanctitatis fama illustrem. Ioannem Rusebrocum, Vallisviridis Canonicorum diui Augustini adhuc pauperum bonorum temporalium, sed cælestium prædiuitum, primarium, iuxta Bruxellas oppidum Brabantiz perurbanum inuisit. In quo doctrinæ exuberantiam opinione maiorem & sancti Spiritus charismata mirifica agnouit. A quo & eruditior, & ad sanctiorem vitam ducendam & prædicandam alijs animatior effectus. Dauentriam rediit: vbi & religiosorum & sacerdotum bonorum & doctorum consilio ad prædicationem diuini verbi est accinctus, acerbissimus sceleratorum, adulterorum, sacerdotum concubinariorum, & plurium beneficiorum inutilium possessorum reprehensor. Inuentus autem vtriusque sexus prudentissimus, ad castam vitam, mundani luxus & diabolicæ perfidiæ contemptum, exhortator; per Traiectensem ferè dioccesim, etiam in Hollandia, verbum dominicum seminans.

6. Aedes autem paternas, atque omnes patrimoniij sui satis opulenti facultates, ad castè ac sanctè secum viuere volentium exposuit sustentationem. Vnde effectum est, vt breui magna vis sanctarum virginum ad ipsum conueniret: quibus addicta peculiari domo, operis feminini, nendi, texendi, & similibus actibus, vitam sobriam tutari iussit: donec in lege dominica, & monastica vita institute, quæ vellent (volebant autem plurimæ) vestalem profiterentur vitam. Maior tamen bonorum puerorum ac pauperum clericorum vndique ad eum conuolauit numerus: quibus sanctorum librorum scribendi statis horis (hoc est studio litterarum non necessarijs) prouinciam assignauit: mercedem iustam singulis quidem reponens: sed non semel totam, vt sæpius venientes, sæpius sanctas ad religionem exhortationes vna cum pecuniola acciperent; & ne semel acceptam prodigaliter absumerent.

7. Hoc

VITA THOMAE A KEMPIS.

7. Hoc itaque prædicandi, prædicandi, docendi, exhortandi, sanctissimè & austerissimè viuendi, & mundi, ac quicquam eius esset, contemnendi studio in eo perspecto, adhæserunt illi complures viri docti: inter quos præcipuus, & inter primos venerabilis futurus, Pater Florentius Leiderdamus, in consinio Hollandiæ, ad sextum à Traiecto lapidem, claris & splendidis natalibus ortus, & liberalium artium in Pragensi apud Bohemos gymnasio tunc claro, & nondum hæresi (quæ adhuc cristam erigit) infecto, professor cum insigni laude effectus, in collegio D. Petri apud Traiectum canonicatum adeptus; omni pompa & opum splendore dimisso, sanctissimi Gerardi sodalitiū iniit: à quo tandem omni ex parte probatus, quanquam inuitus ad sacerdotium est prouectus: & ecclesiæ S. Leuini Damentriensis vicarius constitutus, toti clero omniq̃ populo præluxit eo vsque, vt à Magno ipso, iam iamque naturæ legibus & fati concessuro, totius sodalitij pædonomus ac moderator sit electus.

8. Obijt autem Magnus, plenior sanctitatis quàm dierum, anno Domini millesimo trecentesimo octogesimo quarto: ætatis suæ quadragesimo quarto, cum ingenti sanctæ vitæ præconio, quod nec chronicarij celebres reliquerunt tacitum. Sed prius quàm ad superos transiret, ad religiosas domos extruendas opes animosque adiecerat. Verùm quod ipse præuentus morte non potuit, per successores effectum est, à quibus extructæ sunt domus duæ Canonicorum sub regula D. Augustini militantium, nunc valde illustres, altera in VVindeshem, altera in diuæ Agnetis monte iuxta Syvollas, vt latissimè scripsit Malleolus.

CAPVT IX.

De clericorum regularium, & qui vulgò Fratres dicuntur, institutis & incrementis.

POST transitum itaque Garardi Magni, successor eius Florentius, fragilitatis humanæ neque ignarus neque immemor; vt sancta & salubris illa institutio non statim intercideret, ex sodalium præsertim seniorum consilio, quàm à Magno didicerat formam viuendi omnibus suis sequacibus citra votum seruandam præscripsit. Statuitque, vt quam proximè possent, ad apostolorum & primæ Christi ecclesiæ vitam accederent: ita vt in tota congregatione esset cor vnum, & nullus quicquàm sibi diceret aut diceret proprium. Nullus extra domum sacerdotia ambiret, nec vbiuis gentium, aut beneficia ecclesiastica, aut officia mundana, lucri gratia. Domi autem, qui digni inuenirentur, ad sacer-